

ŠOLA NEKOČ IN DANES

V šoli smo pri predmetu slovenščina dobili nalogo napisati spis z naslovom Šola nekoč in šola danes. Sam nisem bil prepričan, kako je bilo v šoli nekoč, zato sem za pomoč prosil starša. Sedli smo za mizo in povedala sta mi ogromno zanimivih stvari. Nisem si mislil, da je bila šola nekoč tako drugačna in hkrati tako podobna.

Najprej sta mi povedala, da so včasih učenci hodili v šolo osem let in ne devet, kar se mi je zdela največja razlika, zato se je šola imenovala osemletka. Učenci so se delili na višjo ter nižjo stopnjo. Nižja stopnja je bila od prvega do četrtega razreda, višja pa od petega do osmega razreda. V današnji šoli je nekoliko drugače, in sicer to, da so učenci razporejeni v tri triade, šolo pa obiskujemo polnih devet let.

Nekoč je bilo v šoli malo manj predmetov kot danes. Pri predmetih kot so likovna vzgoja, glasbena vzgoja ter športna vzgoja se ni ocenjevalo s številčnimi ocenami, ampak samo s kraticami ZU, U, MU, kar je pomenilo zelo uspešno, uspešno in manj uspešno. Prav tako so imeli ocene od prvega razreda naprej, česar danes ni.

V starih časih, ko sta v šolo hodila še moja dedek in babica, se je v šoli ocenjevalo tudi vedenje. Neposlušne in nespoštljive učence se je poslalo v kot in jih lahko tudi kaznovalo.

V šolo so učenci morali hoditi peš, tudi v dežju, snegu in mrazu. Danes me šolski avtobus pripelje prav do doma, kar je res velika prednost in hkrati izguba, saj se je, kot so mi povedali starši, med potjo domov marsikaj zanimivega zgodilo. Razredi so bili nekoč številčnejši, kar je pomenilo več oddelkov na letnik in seveda tudi dvoizmenski pouk - vsak drugi teden je bil pouk popoldan.

Učenci so se včasih učiteljev bolj bali in imeli do njih spoštljivejši odnos. Med poukom so morali v tišini sedeti z rokami na hrbtu. Učenci so učitelja klicali tovariš, učiteljico pa tovarišica. Danes imajo učitelji do učencev veliko bolj prijateljski odnos. Z njimi se več pogovarjajo, zato mislim, da smo učenci ob njih bolj sproščeni.

Nekoč v šoli učitelji niso uporabljali računalnikov in tablic. V razredu je bila le zelena tabla, po kateri so učitelji pisali z belo ali pa z barvno kredo. Tudi učbenikov in delovnih zvezkov ni bilo toliko kot danes. Učitelji so namesto eAsistenta uporabljali veliko rumeno knjigo, ki se je imenovala Šolski dnevnik. Vsak učitelj je imel tudi svojo majhno sivo žepno redovalnico, kamor je vpisoval ocene.

Meni je današnja šola nekoliko boljša, ker so učitelji prijaznejši, verjetno pa mi je bolj všeč tudi zato, ker sem je navajen take, kot je danes.

Jaka Colja, 6. razred

Mentorica: Marjana Mlinarič

OŠ Branik

Branik 32

5295 Branik